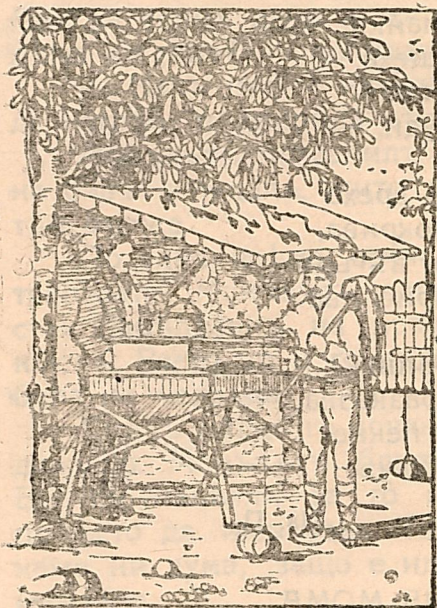

вкусни ястия, били вече готови и изпущали топла пара. Гостилничаритѣ очаквали гости.

Бѣсниятъ пѣтникъ се приближилъ до една кипяща тенджерата. Той си извадилъ хлѣба отъ торбата, отчупилъ си едно сухо коматче и го надвѣсилъ надъ парата, що изпущала блажната супа изъ тенджерата.

Поумекналь сухия хлѣбець на сиромаха и той го изялъ съ апетитъ, па тръгналь да си върви.

— Хей, приятельо, защо ми не заплатишь като обѣдва въ гостилницата ми? — извикаль слѣдъ него гостилничарьтъ и се спусналь съ машинтѣ въ ржка.

— Какво ще ти заплатя, — отвърналь сиромахътъ, — азъ нѣмамъ ни петъ пари.

— Като нѣмашъ пари ще те ударя два пѣти

съ машинтѣ по гърба — извикаль гостилничарьтъ и дигналь машинтѣ.

— Добръ. — съгласиль се сиромахътъ, — азъ обѣдвахъ съ парата на твоята супа, — удрай сега ти сѣнката ми и си прѣхващай!

Гостилничарьтъ засрамень си навель главата, а бѣднякътъ си продължилъ пѣтя.

